

[Pernille Forchhammer]

skal se på Ballerup-projektet, se på, hvad det koster, se på, hvordan det hænger sammen, og se på, hvorfor kommunen kan se en fordel i det på længere sigt.

Jeg er ked af, at socialministeren ikke hørte, at jeg havde et langt afsnit, hvor jeg faktisk roste vejlednings- og planlægningsindsatsen, men hvor jeg sagde, at midlerne og ressourcerne, tilbudene ikke er til stede, fordi forslaget er for snævert. Vejledningsindsatsen er god og vigtig, og vi synes, det er godt, at ministeren har prioriteret den i det her forslag.

Jeg har ikke en snus imod ufaglært arbejde. Jeg nedvurderer ikke ufaglært arbejde. Jeg sætter spørgsmålstegn ved, om vi skal have som politisk mål, at hele årgange af unge menneskers fremtid skal baseres på ufaglært arbejde. Vi ved, at ufaglært arbejde i dag også kræver uddannelse.

Vi satser på og har store problemer med efteruddannelse af de ufaglærte, for at de kan følge med i de job, som rent faktisk kaldes ufaglærte i dag. Jeg synes ikke, der er perspektiv i, at vi, når vi ved, at vi vil stå med mindre ungdomsårgange om 3, 4, 5 år, som ikke kan opfylde behovet for kvalificeret og uddannet arbejdskraft, spilder en årgang nu uden at give dem muligheder for den uddannelse, som vi på et senere tidspunkt vil få brug for.

Jeg kan love socialministeren, at det ikke tager 4 måneder denne gang, når Socialdemokratiet kommer med sit forslag om ungdomskontrakt.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, fordi denne debat måske har kørt på de høje nagler og også har kørt på de præcise punkter, vi har noget imod, at vi er enige i intentionen, vi er enige i, at man skal fravige 3-måneders-kravet, vi er enige i, at det er nødvendigt med en projektløn på snævert afgrænsede projekter osv. osv.

Vi er meget interesserede i, at der kommer en løsning på det her punkt. Vi er meget interesserede i, at det bliver en fælles og bred løsning, og vi vil meget gerne medvirke til det. Men vi vil også gerne medvirke til, at kravene bliver af en ordentlig kvalitet, og at vi sætter et rimeligt ambitionsniveau, så at vi ikke holder nogle kommuner og nogle unge mennesker og nogle organisationer for nar.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne i al stilfærdighed spørge Social-

demokratiets ordfører, om hun mener, at vi her i Folketinget skal lovgive om kommunernes pligt til at give heltidstilbud til unge bistandsklienter på op til 30 år, uden at der følger penge med.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Der er kommuner, der i dag klarer det med de midler, som stammer fra refusion af nogle af de tilbud, som bliver igangsat. Jeg er sikker på, at man vil kunne finde en lignende løsning, men jeg synes, vi skal kigge på det under udvalgsarbejdet.

Jane Oksen (FP):

Socialministeren mente, at tiden arbejdede for dette forslag, og fremhævede det som noget positivt, at man så bort fra 3-måneders-kravet. Jeg ved godt, at det også er Fremskridtspartiets holdning, at unge skal i arbejde så hurtigt som muligt, men vi ved jo trods alt, at 50 pct. af de unge bistandsmodtagere er i gang, inden der er gået 3 måneder, så det kunne måske også handle om, hvordan man fik mest ud af de penge, der nu engang er til rådighed. Men det er noget, vi kan diskutere i udvalget.

Ministerens synes, det er flot, at kommunerne er så godt i gang. Det er de også, men sagen er, at arbejdsløshed ikke bare handler om de unge. Vi har måske 40.000 langtidsledige, og undersøgelser viser, at 9 ud af 10 langtidsledige beskæftiges i kommunerne. Det vil sige, at kun hver 10. har mulighed for at få et arbejde på det private arbejdsmarked, og vi står med 35.000 langtidsledige, måske flere, som kommunerne skal beskæftige. Jeg tror, der bliver et problem med at få de unge beskæftiget.

Det får mig til at gå ind i debatten om ufaglært arbejde. Der er masser af arbejde, der ikke bliver udført, men hvis vi skal til at lade de unge selv bestemme, hvad de har lyst til at lave, så bliver det problematisk. Det ligger ligesom i forslaget, at de unge skal have valgmuligheder. Jamen, hvad nytter det, når man f.eks. på Fyn mangler jordbærplukkere og begynder at pløje jordbærmarkerne op, fordi man ikke kan få nogen til at plukke bærrerne?

Jeg mener altså, at det må være et absolut krav, at de unge udfører det arbejde, der nu engang er til rådighed, og så kan det ikke nytte noget, at de er kræsne og siger, at det ikke er me-